

Regina Krónika

reginamundi.hu

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XIII. évfolyam 3. szám 2012. március 4.



„Figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást”

Február 7-én, kedden délelőtt a Szent-szék sajtótermében bemutatták XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenetét, amelynek címe a zsidókhöz írt levélből vett idézet. (Zsid 10,24) A Szentatya tanítását Robert Sarah bíboros, a „Cor Unum” Pápai Tanács elnöke ismertette.

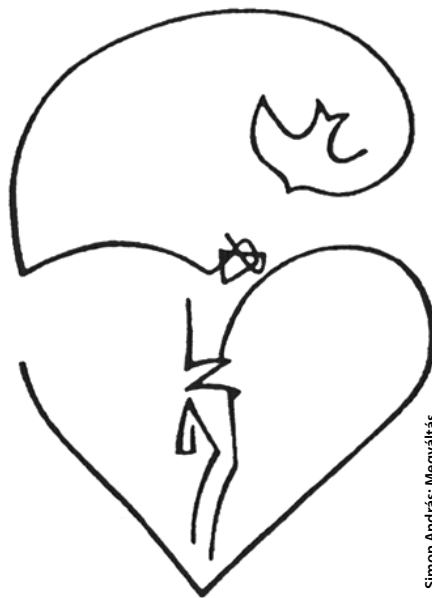
A nagyböjti üzenet hozzájárul ahhoz, hogy a hívekben ébren tartsa a másokkal való törődés, a szeretetközösség iránti érzéket, az együttérzést, a szegények szenvedéseiben való testvéri részvételt. A katolikus egyház ennek a nagylelkűségének köszönhetően járult hozzá az emberiség növekedéséhez az évszázadok során karitatív művei kiterjedt, jól kiépített hálózata révén. Ezek az evangélium életerejéről és Krisztus tanításáról tanúskodnak, aki azt kérte tőlünk, hogy főleg a szegényekben keressük és találjuk meg őt.

Az individualizmus egyik legpusztítóbb következménye a lelkiismeret elaltatása, amelyre a nagyböjti üzenet utal. Az az ideológia, amely felmagasztalja az egyén jogait, a személy elszigeteltségéhez, magányához vezethet. Amikor az individualizmus nevében tagadják az ember szeretetközösségre való elhivatottságát, emberségünkön esik csorba, mivel megtéveszt bennünket az illúzió, hogy önmagunkban is boldogok lehetünk. Figyelemmel lenni testvérünk iránt annyit jelent, hogy kilépünk közönyünkéből és segítünk társainknak anyagilag és lelkileg egyaránt.

A szerzetesi közösségek spirituális hagyományához tartozik a kölcsönös segítség, amelyet testvéri figyelmeztetésnek nevezünk. Ez érvényes minden nevelési folyamatra: a jóra való figyelmeztetés, korrekció nélkül nem válhatunk éretté. Valódi szolgálatot tesz nekünk az, aki felhívja figyelmünket tévedéseinkre. Ma is szükségünk van

a testvéri figyelmeztetés bátorságára és alázatára mind egyéni, mind közösségi keresztény életünkben.

Az egyház prófétai módon van jelen a világban: leleplezi az igazságtalanság és szegénység helyzetét – ez küldetésének része. XVI. Benedek pápa Africae munus kezdetű, szinódus utáni buzdítása utalt azokra a súlyos igazságtalanságokra, amelyek egész népek számára nagy szenvedést okoznak, drámai következményekkel járnak. Az egyház nem hallgathat, miközben sokan életüket vesztik, mert nem rendelkeznek a létminimum fenntartásához szükséges eszközökkel, mások pedig meggazdagodnak, kihasználva testvéreiket – amelte ki Robert Sarah bíboros.



Simon András: Megváltás

talan kihasználása olyan rákbetegségek, amelyek belülről kezdik ki a társadalmat. XVI. Benedek pápa nyomán azt sem hallgathatjuk el, hogy a jelenlegi pénzügyi válság alapja a kapzsiság, a gátlástalan pénzahajzás, azok semmi-bevévése, akik mások téves döntéseinek következményeitől szenvednek.

A pénzhez való ragaszkodás bűn. Az egyház prófétaként felemeli szavát e bűn ellen, amely kárt okoz az egyének és a társadalomnak. Ez is egyik aspektusa az egyház prófétai küldetésének.

A szentatya azonban még mélyebb dimenziót jelöl meg számunkra tanításában: az egyház prófétai a mai világban, amikor rámutat Isten hiányára. Ez a valódi gyökere a bennünket körülvevő igazságtalanságoknak. Amikor az ember nem ismer el maga fölött egy Teremtő Urat, saját maga teremtőjévé és urává válik. A társadalmi élet konfliktusokkal teli individualizmussá, harccá fajul. Isten nélkül, aki korrigálja tévedéseinket, a lét a túlélésért folytatott küzdelemmé válik, amely a leggyengébbeket sújtja. Szekularizált társadalmaink nem veszik figyelembe Isten jelenlétét. Az anyaginál még súlyosabb szegénységbe burkolóznak: elutasítják, és teljesen kizárják Istent a társadalmi és gazdasági életből, fellázadnak az isteni és a természeti törvények ellen. Az ilyen társadalmakat megérintheti a szegények, szenvedők iránti szeretet, az evangéliumi tanúságtétel.

Elsődleges feladatunk tehát, hogy hirdessük a világnak: van Isten. Jövőnk pedig attól függ, hogy elismerjük-e Isten szuverenitását. Az egyház felelőssége, hogy minden nemzedéket emlékeztessen: létfontosságú ez a spirituális dimenzió. A mai próféták hirdessék a világnak, hogy az Atya nélkül, aki szolidaritásra ösztönöz, az élet meghal és a

testvériség üres utópiaként foszlik szét. Az ember természetfeletti hivatással rendelkezik. Létezik lelkiismeret, amelyben Isten hangja szólal meg, akinek egy nap mindnyájan számot kell adjunk.

A nagybőjti időszak a liturgikus év alkalmas időpontja a megtérésre, arra,

hogyan emlékezzünk: Isten nem feledkezik meg rólunk. Az idej nagybőjti üzenet fel akarja rázni a lelkiismereteket testvéreink jogai és kötelességei iránt. Figyelmeztet azon kötelességeinkre is, amelyekkel Istennek tartozunk. Mindennek a keresztyén közösségen

belül kell megvalósulnia, amelyben a kölcsönösség és a testvéri figyelmeztetés alapelve érvényesül, szem előtt tartva az emberek evilági jólétét és eszkatológikus üdvösségét.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

Egyedül

A véges földi létbe egyszer csak belép az ember. Szerencsés esetben gondoskodó szülők és testvérek veszik körül az új jövevényt, aztán öntudatra ébredéskor rájön, hogy önálló, szuverén egyéniség, nem kell, hogy anya fogja a kezét, s már a kisgyerek maga szeretné eldönteni, hogy mit tesz, mit enne, kivel akar játszani. A gyermek büszkén mondja, ha önállóan megold valamit, „ezt én csináltam, egyedül”.

Múlnak az évek, barátok, ismerősök vesznek körül, ám a nehéz helyzetekben gyakran mégis egyedül érzed magad és rádöbbsz, hogy nem jó egyedül. Nem érted, szeretnéd elhessegetni, feloldani az érzést, ami eleinte csak egy rossz hangulatnak tűnik, hiszen még fiatal vagy. Segítenek sokan, tanácsot adnak, fogják a kezedet, ha szükséges, de határozod mégis neked kell, egyedül. S ha rosszul döntesz, a következményeket egyedül neked kell viselned. Nyüzsgő nagyváros, zajos tömeg vesz körül, mégis végtelenül

és fájdalmasan egyedül érzed magad. Elhagynak, becsapnak, nem találsz igazi társat, reménytelenül magányos és csalódott vagy. Esténként a négy fal ölel csak körül, éjszaka felriadasz, szívszaggatóan egyedül vagy. Fekszel a kórházi ágyon, orvosok, családtagok gyűrűjében és azt érzed, magányosabb, kiszolgáltatottabb sohasem voltál, s amin keresztül kell menned, abban csak magadra számíthatsz. Lehet társad, jó és megértő, akire számíthatsz, de az életet különböző hőfokon élitek, különböző nézőpontból látjátok, a gondolataid, az érzéseid, a múltad csak a tiéd. Ahogy nincs két egyforma tojás, úgy nincs két azonos külsejű egyéniségű ember, akire azt mondhatnád, én vagyok te és te vagy én. Egyedül vagy a tulajdonságaidal, a génjeiddel, jó és rossz ösztöneiddel, s nincs, ha mégoly legszebb is a pillanat, amelyben feloldódhatnál egy másik emberben. Egyszeri vagy, egyedi és megismételhetetlen szuverén egyéniség,

talán ebből táplálkozik az „egyedül vagyok” érzés is, bármennyien vannak körülötted. Utazol, társaságba jársz, mert belül egy hang sűgja, ne légy egyedül, mégis fojtogat a magány, menthetetlenül egyedül vagy, s ahogy születél, úgy fogsz meghalni is, egyedül. Mások nélkül, magadban kell megküzdened a hangulataiddal, félelmeiddel, démonaiddal. Ha elég bölcs vagy, idővel talán rájössz, hogy úgy alakítsd az életedet, ha egyedül vagy is, ne légy magányos. Gyermeked van, unokák vesznek körül, mindhiába, az érzés nem ereszt. Orvoshoz, pszichológushoz, természetgyógyászhoz jársz, mert azt hiszed, náluk az orvosság. Már rég itthagytak a szüleid, lassan elmennek rokonaid is, úgy érzed, családodnak sincs szüksége rád, egyáltalán senkinek sem hiányzol, nem kell a munkád, a tapasztalatod, munkatársaid rég elfelejtettek, nincs barátod, nem hívnak fel, rád sem néznek, leírtak. Magad maradtál. Egyre jobban gúzsba köt, szorít az egyedüllét. Szorongsz, kétségbe esel, szenvedsz. A világba sikoltanád, „ne hagyjatok egyedül!” Azon töprengsz, mit rontottál el, hogyan lehetett volna másképpen, jobban, értelmesebben élni, mit kellett volna tenned, hogy egész életedben ne érezd magadat olyan kétségbeesetten egyedül.

A véges földi létből az ember egyszer csak átlép a végtelenbe. Senki nem fogja a kezét, nem kíséri el. Egyszál magában, ahogy jött, úgy megy el. Anélkül, hogy megfejtene a titkot, megtalálná a választ. Mert egész hosszú élete során nem jött rá a megoldásra, hogy egyedül csak Istennel nincs egyedül...

E. Hargitai Márta



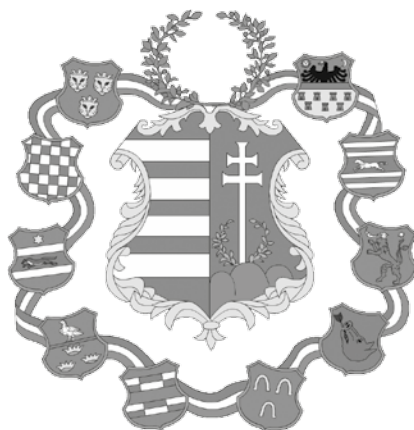
Nemzet és ünnep

Anniféle oldalról elemzik manapság, hogy mennyire lehetünk nemzetiek, és mennyire kell európainak lennünk. A március 15-i naphoz sokféle emlék, és sokféle várakozás kötődik. Kiemelten gondolunk Magyarországra.

Úgy tűnik, hogy kellünk a világnak. Ha nem így lenne, már régen eltűntünk volna a történelem süllyesztőjében. Szellemi termékenységet adunk a többi népnek, pedig a saját házunk táján sokat békétlenkedünk. Ez a szellemi termékenység nem tölthet el büszkeséggel, nem vagyunk különbek másoknál, de nem vagyunk másodrangúak sem.

Fontos lenne, hogy az ünnepet senki se kezelje félelemkeltésre vagy leszámolásra. Se eszközzel, se ruhával. Aki így tesz, az

nem tudja, mi az ünnep, ill. nem Istent, hanem önmagát ünnepeletti. De ezáltal azt sem tudja, mi a hétköznapi. Ezek az emberek állandóan önmutogatóan akarnak élni, mert félnek a háttérben maradni.



Mindenki valamilyen nép fiaként, lányaként látja meg a napvilágot, valamilyen kultúrába, nyelvi környezetbe születik bele. Bár korunkban egyre többször beszélnek világpolgárról is. Az igazi világpolgár a keresztény ember, mert Krisztus mindenkit megváltott. Ezért előbbre való kérdés az, hogy keresztények vagyunk-e, minthogy melyik nép soraiba tartozunk. Őrizzük nemzeti identitásunkat, sorsdöntő kérdés ez, de még sorsdöntőbb, hogy krisztusiak vagyunk-e és így látjuk-e nemzeti hovatartozásunkat. A népek így tartoznak össze a mennyország várományosainak nagy családjában.

Sánta János (*Heti lélekemelő*)

Küldetések

Jézus küldetése

Jézus bizonyára ezt a lehetőséget is megbeszélte hajnali imájában az ő Mennyei Atyjával. Simon Péter, társaival Jézus keresésére indult, és amikor rátalálnak, hívják: „Téged keres mindenki”, de ő azt felelte: „Menjünk el máshová.” Egyedülálló az evangéliumokban, hogy Jézus az őt kereső, segítségére váró honfitársaitól távol tartja magát. Jézusnak nemcsak azokhoz van küldetése, akik őt felkeresik, nemcsak azokhoz, akik őt szívesen látják, hanem azokhoz is, akik nem látják őt szívesen, azokhoz is, akiknek Jézus ellenszenves, Jézusnak küldetése van ellenségeihez is. Jézus feltétlenül jön, akkor is jön, ha elfogják, ha megkínózzák, ha keresztre feszítik. Jézusnak küldetése van a jobbik latorhoz. Jézus feltétlenül jön.

Az apostolok küldetése

Kimozdulni a megszokottból, a kényelmesből, feladni komfortérzetünket, erre mi emberek, úgy tűnik, hogy csak külső kényszer, külső ösztönzés hatására va-

gyunk képesek. Feltámadt Üdvözítőnk, egész világra szóló missziós parancsa ellenére az apostolok továbbra is hazájukban, házaikban maradtak. Jól érezhették magukat Jeruzsálemben, ahol Péter pünkösdi beszédére 3000-en megtértek. „Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltök a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket.” ApCsel 2,46–47a A keresztényeknek eszük ágában sem lehetett elhagyni Jeruzsálemet, egészen addig, míg nem kezdődött el a keresztények elleni irtó-hadjárat. Az evangélium első hirdetői Kis Ázsiában, az üldöztetések elől elmenekült keresztények voltak. Kezdetből fogva Isten, Péter apostolt bízta meg a pogány misszióval, de végül is, Szent Pál, a külső apostol hozta ki az evangéliumot a zsinagógából.

A mi küldetésünk

A Kegyelem felülről lefelé hat. A Kegyelem útja, felülről lefele vezető út. Az Isten emberré lett, lesüllyedt hozzánk, egészen

a poklokig süllyedt. Nemcsak Isten Fia, mi emberek is, szeretetügyből fakadóan kapjuk a legsúlyosabb sebeket. A szeretet, mint ahogy a boldogsághoz is bátorság kell, a bátorság és a boldogság édestestvérek. Isten Kegyelme felbátoríthat bennünket arra, hogy a Szeretet, az igaz boldogság misszionáriusai legyünk. Isten misszionáriusai lehetünk, ha hajlandóak vagyunk Jézushoz hasonlóan felülről lefele kimozdulni. Lehet, hogy szegények vagyunk, lehet, hogy tudatlanok vagyunk, de vannak nálunk is szegényebbek, nálunk is tudatlanabbak, akik a mi segítségünkre várnak. Ha Jézus akarjuk követni; akkor sok mindentről le kell mondanunk. Sok mindentől el kell távolodnunk akkor is, ha rá akarunk látni az egészre. A földtől eltávolodó helikopterről látszik az is, amit az autós nem láthat, látható az is, hogy mi van a kanyar után. Keresztünk sok mindentől eltávolít, elszakít bennünket, de rálátást ad nekünk az egészre, megmutatja azt is, hogy mi van a kanyar után, megmutatja, hogy ki vár minket halálunk után, és ez Reménységgel tölthet el bennünket.

Kerékjártó Mihály

Nem csak gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Elérkezett március, böjtmás hava, a tavasz hírnöke. Megfigyeltétek már, hogy mindennapjainkban hogy áhítjuk, milyen türelmetlenül várjuk az újabb és újabb híreket? Reggel a felnőttek első dolga, hogy bekapcsolják a rádiót, sokan még munkába indulás előtt átfutják az újságot, s este újabb hírekre éhesen ülnek le a tévé elé. Az internetes hírportálokat a fiatalok is böngézik, s a közösségi oldalak látogatói is a barátaitól, ismerőseiktől érkező újabb és újabb híreket lesik. Mert hírt, különösen jó hírt kapni határtalanul érdekes és örömteli dolog, hírvivőnek lenni pedig kivételezett, izgalmas szerep. Ma én is hírekről, hírnökökről írok nektek, így a márciusi jeles napok közül a szívemnek két legkedvesebbet választottam ki, melyek szépen összekapaszkodva éppen egymás mellett állnak a naptárban. Az első március 24-e, Gábrriel arkangyal emléknapja. Gábrriel a Szentírásban név szerint is szerepel, ő közölte Máriával az örömhírt, hogy gyermeke fog születni, aki a világ megváltója lesz: „*A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret, egy szűzhez, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. És bemenvén az angyal ő hozzá, monda neki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.*” (Lk 1,28). Már kicsi gyermekkoromban nagyon szerettem ezeket a sorokat. Elképzeltem a fényes, hatalmas angyalt, ahogy megáll a törékeny Mária előtt, ragyogása mindent betölt, és zengő hangon mondja az üzenetet. Régi karácsonyokon, amikor a betlehemes játékban Mária szerepét játszhattam, s az angyal előtt térdepelve hallgattam a jól ismert szavakat, mindig hevesebben vert a szívem a meghatódottságtól. Ilyen szép köszöntéssel, ilyen megtisztelő, magasztos, fényes üdvözléssel sehol máshol nem találkoztam. Ezért is szerettem mindig az imádságok

közül legjobban az Üdvözlégy Máriát. *Áldott a Te méhednek gyümölcse...*”- folytatódik az imaszöveg, s már fel is fedti a következő napnak, Gyümölcsoルト Boldogasszony ünnepének titkát. Március 25-e Jézus fogantatásának emléknapja, amikor Mária méhébe fogadja Jézust, a Messiást. Ez a két szép tavaszi nap, az égi hírnök, Gábrriel megérkezése és az istenanyaságot elfogadó Mária alakja mindig eszembe juttatja azokat a perceket is, amikor megtudtam, hogy gyermeket várok. Semmihez nem hasonlítható, mindenek fölött álló, csodálatos érzés volt ez mindahányszor, igazi örömhír. Éreztem, hogy a pillanat áldott, kegyelemmel teljes, és azt is éreztem mindannyiszor, minden bajban és nehézségben is, hogy az Úr velem van.

Ám amiért most mindezt leírom nektek, az nem e márciusi jeles napokról való megemlékezés szándéka, hanem egészen más! Képzeljétek, néhány hete üzenetet kaptam! Elmesélem, hogy történt. Korán reggel megnyitottam az e-mail fiókomat, amiben legnagyobb meglepetésemre egy olyan régi, kedves ismerősömtől találtam levelet, akivel ritkán találkozom, és nem szoktunk rendszeresen írni sem egymásnak. Örömteli kíváncsiságomat hamarosan csalódottság váltotta fel, mert az üzenetet megnyitva rögtön láttam, hogy nem személyesen nekem fogalmazott levélről, csak egy továbbküldött e-mailről van szó, nem a megszólított vagyok, csak egy a sok közül a sorban, akiknek elküldték a levelet. Az pedig már végképp elképedtetten, amikor tudatosult bennem, hogy az egész nem több mint egy „*küldd tovább kilenc ismerősödnék, és majd meglátod, milyen jó dolgok fognak veled történni*” típusú levélke. Nem szeretem ezeket a láncírományokat, gyerekes, komolytalan, babonás szokásnak tartom őket, viszolygok tőlük, zavarnak nagyon. Igyekszem tudomásul venni, hogy számomra hiteles, józan gondolkodású felnőtt emberek is foglalkoznak ilyesmikkel, de nem küldöm őket tovább. Már ez alkalommal is épp

zártam volna be a postafiókot, amikor megakadt a szemem az egyik mondaton: „*Mikor megkapod ezt az e-mailt, mondd el egy Üdvözlégy Máriát, és fordulj egy kéréssel a Szűzanyához!*”. Kaptam már máskor is vallásos tartalmú - vagy legalábbis önmagát annak álcázó - láncleveket, nem voltak hatással rám, gyanúsnak, hamisnak éreztem őket. Most azonban átfutott az agyamon: ugyan mi bajom lehet abból, ha elmondok egy Üdvözlégyet, és egy kéréssel fordulok a Szűzanyához? Kora reggel van. Kivételesen nem rohanok sehová, nem hajt a tatár. Üres a ház, csend és nyugalom mindenütt, jó alkalom az imára. Az Üdvözlégy Mária a legkedvesebb imádságom, kérésem pedig van elég, miért ne mondhatnék el éppen most egyet? S már formálódtak is a szívemben az imádság jól ismert mondatai, békesség és öröm töltött el, mire a kéréshez értem, s bizonyosság, hogy jó kezekbe helyeztem végre ezt a problémámat. Milyen régen nem imádkoztam már így reggel! A reggelek nálunk is nehezen indulnak, mindenki kapkod, siet, morog a fáradságtól, s mikor népes családom aprajagya végre elhagyja a házat, én gyorsan nekilátok a szennyes ruhák, a mosatlan edények tömegével való küzdelemnek, vagy rohanok hivatalos ügyeket intézni. Most azonban nem így történt! Imádságos lélekkel indult a nap, s egy régóta gyöttrő aggodalmamon is sikerült kérés formájában enyhítenem. Nagyon hálás voltam ezért a váratlan ajándékért, kézen fekvőnek tűnt hát, hogy minden meggyőződésem és elvem ellenére továbbküldjem az egész levelet. Neki is veselkedtem: beírtam a címzettek, aztán kit ezért, kit azért töröltem ki, ahogy sem akartak tizenketten lenni, ahogy a lánc megkívánta volna, s végül hiába volt az üzenet végén a figyelmeztetés, hogy ne törjem meg ezt a sorozatot, dühösen csaptam le a laptop tetejét, éreztem, hogy ez nem fog menni. Nekiláttam a dolgaimnak, s ahogy tettem-vettem, újra és újra eszembe jutott a reggeli fohász, a lelkemben éreztem az erejét. Alig felt

el egy óra, már újra a számítógép előtt ültem, és válaszlevelet fogalmaztam a régi kedves ismerősnek valahogy így: „Köszönöm az üzenetet – elmondtam az Üdvözlőgy Máriaát, és Rád is nagy szeretettel gondolok. Ne haragudj, hogy nem küldöm tovább, de sosem küldök tovább ilyen láncokat, tartok tőlük, számomra nem hitelesek, valami gyanús nekem körülöttük. Ettől eltekintve jó érzés volt reggel kitekinteni a gondok sűrűjéből és fohászodni egyet. Ezt köszönöm! Isten áldjon meg érte! Legyen szép napod! Egész nap a fejemben kavargott ez a különös reggel. Kicsit aggódtam, vajon nem bántottam-e meg akaratlanul is jó szándékú levelezőtársamat. Legnagyobb meglepetésemre este a következő sorok vártak: „Képzeld el, hogy én is így vagyok ezzel... Nem küldöm tovább általában, de most valahogy engem pont olyan hangulatban ért, hogy szép percek birtokosa lettem általa. Örülök, ha Neked is megadatott!” S ekkor végre megértettem, mi is történt. Nem, nem a mágikus, küldözgetős imalevelben volt az erő, és nem abban, hogy kilenc vagy tizenkét ismerősnek küldték-e tovább. Nem volt jelentősége, hogy megtörtem a láncot, és nyugodt lehettem már afelől is, hogy ezután sem kell majd továbbküldözgetnem hasonló irományokat. Az áldás és a kegyelem az imából áradt, a nyugalom a Szűzanya elé letett, oly ré-

gen marcangoló, aggasztó gondtól való szabadulásból.

Hát, ez az örömhír érkezett végül el hozzám, amiről így ír a Biblia „*Legyetek derűsek. Imádkozzatok szüntelenül.*” (1Tessz 5,16–17) S ezt az üzenetet, örömhírt küldöm most szeretettel nektek. Hírvivő lettem én is, hírvivők vagytok ti is – keresztény emberek. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a hírnöknek komoly, felelősségteljes feladata van. Gábrriel arkangyal a legnagyobb tisztelettel és méltósággal közölte a nagy titkot. Nem kürtölte szét fűnek-fának, nem tett hozzá, nem vett el belőle, nem színezte ki a siker kedvéért. Egyenesen Mária-

hoz fordult vele, hogy mint egy értékes ajándékot, átadja neki. Tudnunk kell nekünk is, hogy nem minden újdonság hír! Meg kell tudnunk különböztetni a szenzációt és a valódi örömhírt, s meg kell tanulnunk csak ez utóbbira figyelni. Máriaától pedig az elfogadást és az alázatot, a bizalmat kell megtanulnunk. Ki kell nyitni a szívünket a felénk küldött mély és tiszta, igaz üzenetek előtt, be kell fogadnunk az örömhírt.

Ennyi az én üzenetem. Sokan vannak, akik várnak még a kegyelemre, az égi üzenetre! Adjátok tovább!

Péti Mária

JÁTSZÓHÁZ A SZILÁGYIBAN

Szeretettel hívjuk az iskolába készülő óvodásokat szüleikkel, testvéreikkel, a Szilágyi iskolában tartandó játszóházba.

A következő találkozás

2012.március 10-én, a 17 órakor kezdődő ovismisét követően lesz.

Téma: Nemzeti ünnepünk

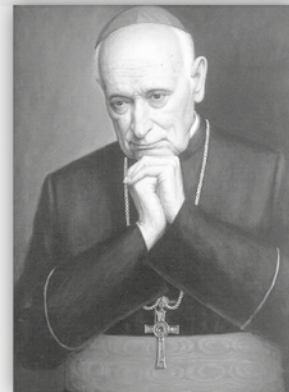
Kézműves foglalkozás, játék, jó hangulat várja a kedves érdeklődőket!



A Veszprémi Főegyházmegye

2012. március 2-án és 3-án ünnepi programmal emlékezik meg egykori püspökéről, a 120 éve született Mindszenty József bíboros, hercegprímásról.

Mindszenty



Emlékév 2012

Program:

Március 2. péntek

18 óra

Dr. Kahler Frigyes: Mindszenty József pere egy jogász szemével című előadás

19 óra

A fehér vértanú: Mindszenty Koltay Gábor filmjének vetítése

Március 3. szombat

11 óra

Ünnepi szentmise a Szent Mihály Bazilikában Főcelebráns: Dr. Márfi Gyula érsek

15-17 óra

Mindszenty nyomában - ismerjük meg Mindszenty életútját! Ismeretszerzés és tudáspróba kicsiknek és nagyobbaknak a Szaléziánumban.

18 óra

Dr. Molnár Imre: Esterházy János, a felvidéki magyarság önfeláldozó vezetője című előadás Az előadás után az „Üldözöttek védelmében” c. Esterházy János életéről szóló dokumentumfilm vetítésére kerül sor.

Helyszín: Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ Veszprém, Vár u. 31.

Web: www.veszpremiersekseg.hu

Szeretettel várjuk!

Farsangi batyus bál

Február leghidegebb hétvégéjén gyűltünk egybe, hogy együtt temessük el a tél minden gonosz szellemét egy közös farsangi mulatságon a már jól ismert Regina Mundi Plébánia Községi házában.

Ezt persze maga a tél sem nézhette tétlenül; elegáns, csodálatos hófüggönybe burkolta a plébániát, újabb felejthetetlen pillanatait teremtve meg közös esténknek.

A bált megnyitotta a Szilágyi Keresztény Általános Iskola Néptánc Csoportja, majd őket követte a Kolping Család Egyesület Népi Nótafa. Mindkét részről nagyon szép, színvonalas előadást láthattunk, hallhattunk.

Ezután a nagyszerű Gyöngyhalász latin trió zenekart hallgathattuk meg, akik csak tovább fokozták a jó hangulatot és ennek keretében a bál fővédnöke Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek köszöntött bennünket.

A kisgyermekes kézműves foglalkozáson vehettek részt és arcfestésen, amit nagyon élveztek.

Szebbnél szebb festett arcokkal találhattunk szembe magunkat.

A gyerekeknek külön volt tombola, ami nagy élményt jelentett mindenki számára, hisz igazán szép, kedves játékokat nyerhettek és vihettek haza. Jó volt látni a sok boldog kis arcot!



Mindemellett lehetőség volt kötetlen beszélgetésre. Az esten, amely nagyon jó hangulatban telt, több mint 80 résztvevő volt jelen.

A mulatozást a felnőttek számára értékes tombolasorsolás követte, majd tánc és beszélgetés zárta.

Az étel és italválaszték igazán bőséges volt. A háziasszonyok finomabbnál finomabb süteményt hoztak magukkal.

Nagyon köszönjük a szervezőknek ezt a kellemes estét, de elsősorban Dezső atyának, aki mindent megtett

annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat, bízunk benne, hogy jövő évben is lehetőséget teremt egy újabb batyus bál megrendezésére!

Továbbá köszönetet mondunk Porga Gyula Veszprém város polgármesterének, aki szintén az Egyházközségi bál támogatója volt.

Ismét nem csalódtunk, nagyon jól éreztük magunkat, kicsik és nagyok egyaránt!

szöveg és fotók: Szelindi Annamária



A keresztény lelki fejlődés tíz állomása

Egy amerikai vallásszociológiai kutatócsoport 15 ezer keresztény válaszaiból felmérésének legjelentősebb tanulsága, hogy a lelki fejlődésnek meghatározható állomásai vannak, ám a keresztények többsége valamelyiknél megreked. Bár minden ember lelki kibontakozása egyedi, az adatok alapján nagy vonalakban mégis felvázolható a lelki fejlődés útvonala, „térképe”. Megmutatkoznak az akadályok, kitapintható a legsúlyosabb kihívás – és mindezek alapján megfogalmazódik a sikeres evangelizáció néhány megfontolandó szempontja. Első rész.

A több mint 25 éve működő, kaliforniai székhelyű kutatócsoport, a Barna Group hatéves, átfogó projektje (Maximum Faith) során több mint 15 ezer telefoninterjú készítették olyanokkal, akik az országos népszámláláskor kereszténynek vallották magukat.

A kutatás egyik legjelentősebb tanulsága, hogy a lelki fejlődésnek meghatározható állomásai vannak, ám a keresztények többsége valamelyiknél megreked. Jóllehet minden ember lelki kibontakozása egyedi, nagy vonalakban mégis felvázolható a fejlődés útja. A felmérés alapján az alábbi állomások különíthetők el (zárójelben az adott érettségi fokra eljutott, magukat kereszténynek nevező válaszadók aránya):

1. Nem ismeri a bűn fogalmát. (1%)
2. Tudja, hogy a bűn létezik, de nem érdekli. (16%)
3. Bánkodik bűnei következményei miatt. (39%)
4. Megvallja bűneit, és Jézustól kéri a szabadulást. (9%)
5. Vallási tevékenységet végez. (24%)
6. Hosszabb időn át lelki nyugtalanságot tapasztal. (6%)
7. Megtapasztalja az összetöretést. (3%)
8. Dönt, hogy átadja és alárendeli magát Istennek: teljes ráhagyatkozás. (1%)
9. Szereti Istent, és mély, meghitt kapcsolatban van vele. (0.5%)
10. Szereti az embereket, és mélyen együtt érez velük. (0.5%)

A legtöbb válaszadó tehát nem jut tovább a 3. állomáshoz (vagyis elismeri a bűnt és következményeit, de nem kéri Krisztus segítségét), sőt az úgynevezett újjászületett keresztények többsége sem lép az 5. szinten túl (vagyis Krisztus szabadítását kéri, majd beleveti magát a vallási tevékenységekbe). A kutatók azt is megállapítják, hogy a legtöbb egyházi program az 5. szintre igyekszik eljuttatni a hívőket, a krisztusivá válás további állomásaira azonban nem.

A legkomolyabb kihívást a 7. állomás, a megtöretés jelenti. A keresztény embernek három vonatkozásban kell „összetöretnie”: a bűnnel, saját magával és a külvilággal való szakításban. A mai világ különösen megnehezíti, hogy az ember teljesen megtagadja önmagát és a világot, hogy Istenre figyeljen, neki engedelmességen és benne gyönyörködjen.

A felmérés szerint egyes keresztények egyenesen haladnak az elsőtől a tizedik állomásig, mások viszont vargabetűkkel, a következőképpen:

- Megáll a vallásosság szintjén: a 6. állomáshoz érve inkább megállapodik az 5. szinten.
- Visszaél az ingyenes kegyelemmel: eljut a 6. állomásig, majd visszatér a 2-es szintre.
- Megharagszik Istenre: a 6. szintet végigélve, a 7. állomásig jutva megharagszik Istenre, amiért ilyen megpróbáltatásoknak vetette alá, és sok esetben visszatér a 2-es szintre.
- A bibliai utat járja: a 3-as szintről a 7-esre ugrik, majd onnan tovább.

A fentiek fényében hogyan tehető eredményesebbé az evangelizáció?

A felmérés azt mutatja, hogy sok keresztény a boldogságot, a jótekonyságot vagy az egyházi közösséghez tartozást tekinti célnak, s csak nagyon kevesen az Isten segítségével történő teljes átformálódást. Ugyanebbe a hibába esik az az egyházi vezető is, aki az egyházi rendezvények számával vagy a résztvevői létszámmal méri az evangelizáció sikerességét.

NAGYBŐJTI LELKIGYAKORLAT

Március 28-29-30-án
(szerdától péntekig)
a 18 órás szentmisék keretében.

A szentbeszédet
P. Reich László Ciprián
OFM Cap. kapucinus rendi
szerzetes pap tartja.

Gyóntatás szentmisék előtt
1 órával!



Valójában az evangelizáció eredményessége kizárólag azon múlik, hogy egy-egy rendezvény hatására mennyit haladnak előre az emberek a lelki fejlődés útján: mennyire változik jellemük, életvitelük, viselkedésük, milyen elhatározásokat hoznak.

A legfontosabb tehát, hogy világosan lássuk: a keresztény életút, fejlődés. Az úticél: hogy a hívő ember teljes szívéből szeresse Istent és az embereket (Mk 12,30–31); Szent Pál megfogalmazásában: hogy új teremtménnyé legyen Krisztusban (Gal 6,15).

Az igazán eredményes egyházi vezető ezért nem csupán lelki programokat kínál, hanem tudatosítja a hívőkben, hogy úton vannak, melynek során krisztusi emberré formálódnak, és ebben igyekszik őket segíteni. A lelki átformálódást nem az ember, nem az egyház, nem is a vallási aktivitás hozza létre, hanem egyedül az Isten. Ha hajlandóak vagyunk rá figyelni és vele együttműködni, biztosan lehetünk benne: mellénk szegődik és vezet.

Magyar Kurír (mk)

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert szentségi házasságot kötöttek: **Ellmann Péter és Kreschka Ágnes** február 18-án

...mert az örök hazába költöztek: **Kóródi Mihályné Dóri Elfrida** (78 éves) február 6-án, **Királyné Öcsi Krisztina** (44 éves) febr. 12-én, **Szukics Ferenc** (84 éves) febr. 16-án, **Molnár Józsefné Sámpár Julianna Rozália** (85 éves) febr. 20-án

MISEREND

Hétfőtől péntekig
reggel 7-kor

Hétfőn
18.30-kor egyetemisták és főiskolások szentmiséje

Szerdán
18.00-kor (ápr. 1-től 18.30)

Szombaton
17.00-kor („ovismise”),
18.00-kor (ápr. 1-től 18.30)

Vasárnap
9.00-kor, 11.00-kor és
18.00-kor (ápr. 1-től 18.30)

Minden hónap első péntekjén
18.00-kor (ápr. 1-től 18.30)

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai márciusra:

Általános: Hogy az egész világon kelően elismerjék a nők közreműködését a társadalom fejlődéséhez.

Missziós: Hogy a Szentlélek adományozzon állhatatosságot mindazoknak, különösen Ázsiában, akiket Krisztus neve miatt hátrányosan megkülönböztetnek, üldöznek, vagy halálba visznek.

Nagyböjt péntekjein este 6-kor közös keresztutat végzünk a templomban.

Március 2–3-án **Mindszenty-napok** a Szaléziánumban

Március 15. **nemzeti ünnepünk.** Egy-

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
márc. 11.	<i>Kiv 20,1–17</i>	<i>1Kor 1,22–25</i>	<i>Jn 2,13–25</i>
márc. 18.	<i>2Krn 36,14–16.19–23</i>	<i>Ef 2,4–10</i>	<i>Jn 3,14–21</i>
márc. 25.	<i>Jer 11,18–20</i>	<i>Jer 11,18–20</i>	<i>Jn 7,40–53</i>
ápr. 1.	<i>Iz 50,4–7</i>	<i>Fil 2,6–11</i>	<i>Mk 14,1–15,47</i>

ZARÁNDOKÚT PASSAUBA

Időpont: 2012. április 30. és május 3. között.

Útvonal: **Veszprém – St. Pölten – St. Florian – Passau**
Passauban a városháza, Dóm, Mariahilf, Niedernburg (Gizella sírja) és a passauai vár (Oberhaus) megtekintése, jó idő esetén sétahajózás.

Május 2-án kirándulás: **Sammarei (zarándokhely) – Fürstenzell (Kolostor és zarándoktemplom) – Alt Ötting (kegykápolna) – Marktl am Inn (XVI. Benedek szülőhelye)**

Részvételi díj: 15 000 Ft és 135 illetve 150 Euró a kétágyas illetve egyágyas félpanziós ellátásért a Spectrum Kirche zarándokházban, valamint az útiköltségért.
Belépőkre 50 Euróra lesz szükség.

Jelentkezés a plébánián, a sekrestyében vagy Demény Annánál (20/770-40-15; e-mail: anna.demeny05@gmail.com); illetve Szelindi Annamáriánál (szelindia@freemail.hu; 30/712-03-56)

Jelentkezéskor 15 000 Ft-ot és 50 Eurót kérnénk befizetni.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia
Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.
Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,
Kreschka Miklós, Szelindi Annamária
KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzárta: minden hónap 20-án

házi szempontból köznap, ezért köznap miiserend lesz

Március 19-én ünnepeljük **Szent Józsefet**, a boldogságos Szűz Mária jegyesét.

Március 24-én **Bódi Magdi Emlékünnep** Litéren. Főcelebráns: Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek

Március 25-én **képviselő-testületi gyűlést** tartunk vasárnap délután 3 órakor a plébánia közösségi házában.

Március 25-én, nagyböjt 5. vasárnapján, **országos gyűjtés a Szentföld javára.** Kérjük a hívek nagylelkű támogatását.

Március 26-án ünnepeljük **Urunk szüle-**

tésének a hírüladását, régi magyar nevén **Gyümölcslő Boldogasszonyt.** Reggel 7-kor és este 6 órakor lesz szentmise.

Március 28–29–30. a **Regina Mundi-Plébánia Nagyböjti lelkigyakorlatos napjai** (TRIDUUM) P. Ciprián O.F.M.Cap. Kapucinus rendi szerzetes pap, tart lelkigyakorlatot Olaszországból.

Március 31-én nagyböjti **családos lelkinap** a Szaléziánumban

A **nyári miiserend április 1-jén** lép életbe, az **esti szentmisék ½ 7-kor kezdődnek.**

Április 2-án lesz **II. János Pál** pápa halálának 7. évfordulója.